

POSTANOWIENIE

Dnia 9 stycznia 2017 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Anna Owczarek

w sprawie z powództwa J. P., K. Z.,
M. R. i M. S.
przeciwko Spółdzielni Mieszkaniowej "K." w S.
o ustalenie nieważności uchwały,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 9 stycznia 2017 r.,
na skutek skargi kasacyjnej powódki M. R.
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 20 stycznia 2016 r., sygn. akt I ACa [...],

- 1) odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania,**
- 2) zasądza od powódki M. R. na rzecz pozwanej Spółdzielni Mieszkaniowej "K." w S. kwotę 180,- (sto osiemdziesiąt) zł tytułem kosztów postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Powódka M. R. złożyła skargę kasacyjną od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 20 stycznia 2016 r., którym oddalono apelację od wyroku Sądu Okręgowego w S. z dnia 5 marca 2015 r., oddalającego powództwo skarżącej oraz J. P., K. Z. i M. S. o ustalenie nieważności uchwały Walnego Zgromadzenia Spółdzielni Mieszkaniowej „K.” w S. dotyczącej wyboru członków rady nadzorczej.

Sąd Najwyższy, oceniając – na podstawie art. 398⁹ § 1 k.p.c. – skargę kasacyjną z punktu widzenia podstaw przyjęcia jej do rozpoznania, zważył:

Celem skargi kasacyjnej jest ochrona interesu publicznego polegającego na ujednoliceniu orzecznictwa sądów i rozwoju judykatury. Sąd Najwyższy nie jest trzecią instancją sądową i nie rozpoznaje sprawy, a jedynie skargę, będącą szczególnym środkiem zaskarżenia. Jego rola nie polega zatem na korygowaniu ewentualnych błędów w zakresie stosowania czy wykładni prawa, nawet gdyby one rzeczywiście wystąpiły. W ramach tzw. przedsądu Sąd Najwyższy bada, czy wskazano i należyte umotywowano przyczyny powołane w art. 398⁹ § 1 k.p.c., tj. czy w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona. Przyczyny te mają wykazać występowanie kwestii istotnych dla interesu publicznego, uzasadniających przystąpienie do rozpoznania tak szczególnego środka prawnego.

Wniosek o przyjęcie do rozpoznania jest oddzielną jednostką redakcyjną skargi kasacyjnej, uregulowaną w art. 398⁴ § 2 k.p.c. Konieczne jest uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania odnoszące się powołanych przyczyn. Nie może być uznane za wystarczające odwołanie się do uzasadnienia podstaw skargi kasacyjnej, nawet jeżeli zawiera tożsame argumenty (por. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 19 czerwca 2008 r., II UZ 18/08; z dnia 10 marca 2016 r., II CSK 10/16 – nie publ.). Ograniczenie kognicji wynika stąd, że orzekanie w przedmiocie przyjęcia skargi następuje na posiedzeniu w innym składzie jak merytoryczne rozpoznawanie skargi kasacyjnej (art. 398¹⁰ zd. 2 k.p.c.).

Powódka powołała w skardze przyczynę wskazaną w art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem Sądu Najwyższego, powołanie się na występowanie w sprawie istotnego zagadnienia prawnego (art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c.) w zasadzie powinno spełniać wymagania odnoszące się do zagadnienia prawnego przedstawianego przez sąd drugiej instancji na podstawie art. 390 § 1 k.p.c. w razie powstania poważnych wątpliwości, których nie można rozwiązać za pomocą powszechnie przyjętych reguł wykładni prawa (por. m.in. nie publikowane postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 23 stycznia 2014 r., I UK 361/13, z dnia 14 września 2012 r., I UK 218/12, z dnia 8 maja 2015 r., III CZP 16/15, z dnia 24 października 2012 r., I PK 129/12). Wątpliwości muszą pozostawać w związku z

rozstrzygnięciem sprawy (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 listopada 2014 r., III CZP 79/14, BSN 2014, nr 11) wykazanym w uzasadnieniu wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania (por. nie publikowane postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 22 listopada 2013 r., III CZP 71/13, nie publ.). Istotne zagadnienie prawne należy jednak postawić w sposób ogólny i abstrakcyjny tak, by mogło być ocenione w oderwaniu od konkretnego stanu faktycznego, a wątpliwości z nim związane muszą mieć charakter wyłącznie prawny (por. m.in. nie publikowane postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 16 maja 2012 r., III CZP 14/12, z dnia 9 kwietnia 2015 r., V CSK 547/14, z dnia 2 grudnia 2014 r., II CSK 376/14 z dnia 10 lipca 2014 r., II PK 257/13). Skarżącego powinien przedstawić stanowisko co do rozstrzygnięcia sprawy oraz przyczyn wadliwości zaskarżonego orzeczenia (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 czerwca 2013 r., III SK 54/12). Wymagania te nie są spełnione w wypadku ograniczenia się do sformułowania pytań, wymagających zdaniem skarżącego udzielenia odpowiedzi (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 września 2011 r., I PK 52/11, nie publ.) Podkreślenia wymaga, że zagadnienie prawne może zostać uznane za istotne jeżeli Sąd Najwyższy nie zajął co do niego stanowiska, bądź zaszły okoliczności faktyczne uzasadniające jego zmianę lub modyfikację (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 16 stycznia 2003 r., I PK 230/02, OSNP 2003, nr 13, poz. 5).

Skarżąca ograniczyła się jedynie do przedstawienia Sądowi Najwyższemu trzech następujących pytań:

- *Czy w świetle obowiązujących przepisów prawa i statutu Spółdzielni Mieszkaniowej „K.” dopuszczalne było zamieszczenie na liście kandydatów do rady nadzorczej, a następnie wybór do tej rady osób po raz trzeci z rzędu?*

- *Czy zarząd spółdzielni, zgłaszając po raz trzeci tych samych kandydatów do rady nadzorczej, narusza powszechnie obowiązujące przepisy prawa, zgodnie z którymi na mocy art. 8² ust. 3 u.s.m. oraz w związku z utratą mocy art. 10 ust. 1 noweli przy obliczaniu liczby kolejnych kadencji członków rady nadzorczej nie bierze się pod uwagę kadencji istniejącej w dniu 31 lipca 2007 r., tj. w dniu wejścia w życie noweli, a jedynie kadencję, która rozpoczęła się po tym dniu?*

- Czy wybór rady nadzorczej z uwzględnieniem kandydatów startujących w wyborach po raz trzeci winien skutkować nieważnością uchwały o wyborze rady nadzorczej przy uwzględnieniu także okoliczności, iż w przypadku prawidłowo skonstruowanej listy kandydatów, głosy biorących udział w wyborach, rozłożyłyby się inaczej?

- Czy wybór nowej rady nadzorczej – w związku z kolejnymi wyborami – i fakt, iż rada poprzednio, wadliwie wybrana już nie pełni swojej funkcji (uchwała o jej wyborze jest przedmiotem niniejszego postępowania), sanuje wadliwość jej wyboru i wadliwość uchwał podejmowanych przez ten wadliwie wybrany podmiot?

Poza uchybieniem, polegającym na niedopuszczalnym ograniczeniu się do pytań bez uzasadnienia, skarga nie odnosi się do i nie wykazuje istnienia istotnego interesu publicznego, jakiemu miałyby służyć przyjęcie jej do rozpoznania. Pytania zostały sformułowane w sposób kazuistyczny, wyrażnie nawiązujący do elementów stanu faktycznego sprawy, nie potwierdzając tym samym uniwersalnej doniosłości zagadnienia prawnego. Pominęto również dotychczasowy dorobek judykatury odnoszący się do kwestii wyboru organów osób prawnych.

Z tych względów Sąd Najwyższy odmówił na podstawie art. 398⁹ § 1 i 2 k.p.c. a *contrario* przyjęcia skargi do rozpoznania i rozstrzygnął o kosztach postępowania kasacyjnego na zasadzie odpowiedzialności za wynik sprawy (art. 98 §1 w zw. z art. 398²¹ i art. 391 § 1 k.p.c. oraz § 10 ust. 4 pkt 2 i § 8 ust. 1 pkt 1 *per analogiam* rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 22 października 2015 r. w sprawie opłat za czynności radców prawnych – Dz.U. 2015, poz. 1804).